

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 1T/62/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5722013479
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Róbert Veterník
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2024:5722013479.1

Uznesenie

Okresný súd Martin v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Róberta Veterníka a prísediacich Márie Latiakovej a Štefanie Šíblovej na neverejnom zasadnutí konanom na Okresnom súde Martin dňa 02.07.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 290 ods. 1 Tr. por. pre okolnosť uvedenú v § 281 ods. 1 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 9 ods. 1 písm. g) Tr. por. z a s t a v u j e trestné stíhanie proti

obvinenému

A. B. C. D. E. F. G. H. A. , nar. XX.XX.XXXX v I., okres J., trvale bytom
K., D. E. XXXX/XX,

v bode 1) pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 31.08.1999 a v bode 2) pre pokračovací trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 31.12.2005, ktorých sa mal podľa obžaloby dopustiť v podstate na tom skutkovom základe, že

1/

obv. A. B. C. ako konateľ spoločnosti VIA MAGNA, s.r.o., vtedy so sídlom Mošovce, ul. Partizánska 36, okr. Martin, IČO:36 381 772, založenej dňa 19.08.1998 predložil dňa 12.10.1998 žiadosť o úver Devín banke, a.s., Bratislava, v ktorej uviedol nepravdivé údaje a odvolal sa na predstierané a fiktívne skutočnosti spočívajúce v osobe budúceho kupujúceho nehnuteľností v k.ú. L., zapísaných na LV č. XXX, vedenom v tom čase G. M. H. K. K. odborom katastrálnym, na kúpu a rekonštrukciu ktorých žiadal o úver, a to najmä, na zmluvu o budúcej kúpnej zmluve podpísanú medzi spoločnosťou VIA MAGNA, s.r.o. a budúcim kupujúcim N. O. E., J. XX, P., zastúpenú L. Q. R., ktorou sa zaväzoval kupujúcemu odpredať horeuvedené nehnuteľnosti kúpnu zmluvou k 01.09.1999 za kúpnu cenu 25 mil. ATS, ktorá však bola len fiktívna a L. Q. R. ju nikdy nepodpísal a obv. A. B. C. banke uviedol, že z tejto kúpnej ceny je predpoklad splatenia úveru, na základe čoho dňa 26.10.1998 v Martine, na notárskom úrade Q. K. L. uzavrel s Devín Bankou, a.s. Bratislava úverovú zmluvu č. LD 9829300208 a bol mu Devín bankou, a.s., Bratislava poskytnutý úver vo výške 1 161 787,16 € (35 000 000,- Sk), poskytnuté finančné prostriedky banke nikdy nevrátil, čím banke DEVÍN BANKA, a.s., Františkánske nám. 8, 813 10 Bratislava, IČO: 31 326 331, spôsobil škodu vo výške 1 161 787,16 € (35 000 000,- Sk),

už ods. A. B. S., ako vtedajšia zástupkyňa generálneho riaditeľa Devín banky, a.s., Bratislava, pre klientské obchody, predsedníčka úverového výboru a podpredsedníčka predstavenstva banky neskontrolovala a reálne nepreverila správnosť a úplnosť vyššieuvedeného návrhu na poskytnutie úveru, jeho reálnosť, čím porušila čl. 8 – 9 Pokynu č. 6/1998, čl. V zásad úverových obchodov z mája 1998 a čl. II bod 1 PP č. 1/1998, teda vnútorné predpisy banky zamerané najmä na obozretné podnikanie v rámci poskytovania úverov, dávala pokyny svojim podriadeným, smerujúce k tomu, aby bol úver schválený, úmyselne opomenula zaoberať sa skutočnosťami, ako úverová spôsobilosť klienta, rizikovosť klienta, termín čerpania a dátum splatenia úveru a napriek tomu predložila návrh na poskytnutie krátkodobého úveru spoločnosti VIA MAGNA dňa 20.10.1998 úverovému výboru banky a odporučila, aby bolo poskytnutie tohto úveru schválené aj v predstavenstve banky, po schválení návrhu

v predstavenstve banky uzavrela ako štatutárny zástupca Devín banky, a.s., Bratislava úverovú zmluvu č. S. XXXXXXXXXXXX, ktorou bol spoločnosti VIA MAGNA, s.r.o. poskytnutý horeuvedený úver vo výške 1 161 787,16 € (35 000 000,- Sk),

už ods. A. B. S. ako vtedajšia zástupkyňa generálneho riaditeľa Devín banky, a.s., pre klientské obchody, predsedníčka úverového výboru a podpredsedníčka predstavenstva banky predložila úverovému výboru banky návrh na obnovenie úverového vzťahu z 21.10.1999 a následne dňa 25.10.1999 uzavrela ako štatutárny zástupca Devín banky, a.s., Bratislava úverovú zmluvu č. S. XXXXXXXXXXXX/X na celkovú výšku úveru 1 161 787,16 € (35 000 000,- Sk), ako pokračovanie úverového vzťahu č. LD 9829300208 so spoločnosťou VIA MAGNA, s.r.o. formou krátkodobého revolvingového úveru, uvedené vykonala pri porušení interných predpisov banky ohľadne poskytovania úverov a iných, od A. R. J., zamestnanca úverového oddelenia banky, nežiadala opätovne o vypracovanie prehľadu ďalších ukazovateľov, špecifikovanie charakteru úveru, predloženie podnikateľského zámeru a podobne, takýto neúplný návrh predložila úverovému výboru banky, pričom ho nepredložila ani vedúcemu príslušného oddelenia, takto z titulu svojej pozície a funkcií v Devín banke, a.s., svojim konaním umožnila získať úver vo výške 1 161 787,16 € (35 000 000,- Sk) spoločnosti VIA MAGNA, s.r.o., hoci vedela, že táto spoločnosť nespĺňa podmienky na jeho poskytnutie a existovali opodstatnené pochybnosti o návratnosti úveru už pri jeho poskytnutí,

2/

obv. A. B. C. ako konateľ spoločnosti VIA MAGNA, s.r.o., vtedy so sídlom Mošovce, ul. Partizánska 36, okr. Martin, IČO: 36 381 772 predložil Devín banke, a.s., Bratislava v mene spoločnosti VIA MAGNA dňa 19.03.1999 žiadosť o odpredaj vlastnej zmenky vystavenej v L., okr. L. dňa 28.02.1999 na rad Devín banky, splatnej 28.09.1999, avalovanej neexistujúcou ukrajinskou firmou TECHNIMASH Ternopol' na sumu 2 100 000,- USD, pričom zmenka bola vystavená na základe údajných obchodných vzťahov medzi firmami HERION GmbH, Poľská republika, VIA MAGNA, s.r.o. a TECHNIMASH, Ukrajina, ktoré však obv. A. B. C. len predstieral, s týmito firmami nikdy v skutočnosti neobchodoval, Devín banka, a.s. za zmenku na základe zmluvy o odkúpení zmenky č. 25/99/OZ zo dňa 25. 3. 1999 poukázala sumu 2 496 916,97 € (75 222 120,74 Sk) na účet klienta VIA MAGNA, s.r.o.,

už ods. A. B. S. ako vtedajšia zástupkyňa generálneho riaditeľa Devín banky, a.s., pre klientské obchody, predsedníčka úverového výboru a podpredsedníčka predstavenstva banky napriek nedostatkom v návrhu na odkúpenie vlastnej zmenky z 24.03.1999 a poznajúc zlú finančnú situáciu klienta VIA MAGNA, s.r.o. predložila dňa 25.03.1999 návrh na odkup zmenky na schválenie úverovému výboru Devín banky, a.s. a v ten istý deň i na schválenie predstavenstvu Devín banky, a.s., Bratislava, dňa 25.03.1999 podpísala ako štatutárny orgán banky zmluvu o odkúpení zmenky č. 25/99/OZ a dňa 26.03.1999 podpísala aj príkaz na úhradu sumy vo výške 2 496 916,97 € (75 222 120,74 Sk) na účet klienta VIA MAGNA, s.r.o., pričom na fiktívnych zmluvách č. 15/99 a 16/99, ktorým obv. A. B. C. deklaroval budúcu solventnosť a obchodné vzťahy s firmami HERION GmbH, Poľská republika a TECHNIMASH, Ukrajina, chýbal dátum podpisu a nebolo možné určiť ani termín presného plnenia z nich, čo už ods. A. B. S. úmyselne opomenula, preto, aby sa mohol uskutočniť horeuvedený zmenkový obchod, takisto banka ani nepreverila pravosť avalu, ktorý bol uvedený na zmenke,

- následne dňa 10.09.1999 obv. A. B. C. ako konateľ spoločnosti VIA MAGNA, s.r.o., vtedy so sídlom Mošovce, ul. Partizánska 36, okr. Martin, IČO: 36 381 772 predložil Devín banke, a.s., Bratislava v mene spoločnosti VIA MAGNA žiadosť o odpredaj druhej vlastnej zmenky vystavenej v L., okr. L. dňa 10.09.1999 na rad Devín banky, splatnej 28.03.2000, avalovanej neexistujúcou ukrajinskou firmou TECHNIMASH Ternopol' na sumu 2 350 000,- USD, dňa 28.09.1999 bola uzatvorená medzi Devín bankou, a.s. a spoločnosťou VIA MAGNA zmluva o odkúpení zmenky č. 86/99/OZ, na základe prevodného príkazu zo dňa 01.10.1999 bola spoločnosti VIA MAGNA bankou poukázaná suma 2 841 362,94 € (85 598 899,88 Sk), aj keď odkúpenie zmenky bolo v predstavenstve banky schválené až 11.10.1999, následne na to, po dohode s bankou, klient účtovne z týchto prostriedkov uhradil hodnotu prvej zmenky odkúpenej zmluvou č. 25/99/OZ, aj keď v danom prípade malo podľa požiadavky obvineného ísť len o navýšenie obchodnej transakcie medzi firmami HERION GmbH, Poľská republika, VIA MAGNA, s.r.o. a TECHNIMASH, Ukrajina o sumu 250 000,-USD na sumu 2 350 000,-USD, čo však obv. A. B. C. len predstieral, s týmito firmami nikdy v skutočnosti neobchodoval, týmito fiktívnymi zmenkovými obchodmi bola spôsobená škoda banke DEVÍN BANKA, a.s., Františkánske nám. 8, 813 10 Bratislava, IČO: 31 326 331 vo výške 2 841 362,94 € (85 598 899,88 Sk),

už ods. A. B. S. ako vtedajšia zástupkyňa generálneho riaditeľa Devín banky, a.s., pre klientské obchody, predsedníčka úverového výboru a podpredsedníčka predstavenstva banky poznajúc nedostatky v návrhu na odkúpenie zmenky a zlú finančnú situáciu klienta, ktorá nedávala predpoklad budúceho zaplatenia druhej zmenky, predložila návrh na odkúpenie druhej vlastnej zmenky z 23.09.1999 úverovému výboru banky a potom na schválenie predstavenstvu Devín banky, a.s. dňa 28.09.1999, pričom zároveň už v tento deň ako štatutárny orgán banky podpísala zmluvu o odkúpení zmenky č. 86/99/OZ, a to aj napriek tomu, že odkúpenie zmenky bolo v predstavenstve banky schválené až 11.10.1999, banka sumu 2 841 362,94 € (85 598 899,88 Sk) poukázala na účet klienta už dňa 01.10.1999, banka opätovne nepreverila pravosť avalu na zmenke, už ods. A. B. S. konala tak v úmysle umožniť obv. A. B. C., aby prebehol horeuvedený zmenkový obchod,

pretože

tak ustanovuje medzinárodná zmluva - Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením bývalého Krajského úradu Justičnej polície PZ Bratislava pod ČVS: KUJP-221/OVEK-2002 MB zo dňa 31.10.2002 bolo podľa § 160 ods. 1 Tr. por. začaté trestné stíhanie pre trestný čin úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, ods. 5 Tr. zák., ďalším uznesením Krajského úradu Justičnej polície PZ Bratislava pod ČVS: KUJP-221/OVEK-2002 zo dňa 25.08.2003 bolo podľa § 160 ods. 1 Tr. por. začaté trestné stíhanie pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., a následným uznesením KR PZ ÚJKP PZ Žilina pod ČVS: KRP-19/OEK-ZI-2004 zo dňa 12.03.2004 je podľa § 163 ods. 1 Tr. por. stíhaný obv. A. B. C. pre trestný čin úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, ods. 2, ods. 5 Tr. zák. a pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. v nadväznosti na súčasne stíhanie aj v tom čase obvinenej A. B. S. tým istým uznesením za pomoc k trestnému činu úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, ods. 2, ods. 5 Tr. zák. a pomoc k trestnému činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal na Okresný súd Martin dňa 12.01.2007 obžalobu na obv. A. B. C. pre v bode 1/ trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 31.08.1999 a v bode 2/ pre pokračovací trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 31.12.2005. Následne prokurátor vzal podanú obžalobu späť a opätovne ju podal, už aj na v tom čase obvinenú A. B. S., dňa 19.06.2007. Uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/88/2007 zo dňa 28.06.2011 bola trestná vec postúpená Okresnému súdu Bratislava I, ktorý vyvolal spor o príslušnosť, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 29.03.2012 tak, že príslušným súdom je Okresný súd Martin. Následne bola vec na Okresnom súde Martin zapísaná dňa 02.07.2012 pod sp. zn. 13T/126/2012 novému sudcovi až do 03.09.2013, kedy bola prerozdelená ďalšiemu sudcovi, ktorý dňa 26.11.2014 predložil podanie (bez spisu) predsedníčke súdu s tým, že súdny spis, vrátane vyšetrovacieho, mu nebol fyzicky predložený, došlo k nesprávneho zápisu veci. Predsedníčka súdu rozhodla dňa 09.12.2014 o pridelení veci späť pôvodnému sudcovi, t. j. vo veci celkovo pôvodne vystupovali traja sudcovia, pričom sudca, ktorému bola vec pridelená rozhodnutím predsedníčky súdu nemal k dispozícii fyzicky zo spisu nič, s následným tak komplikovaným a náročným rozsiahlym rekonštruovaním kompletného spisového materiálu, limitovaným reálnymi možnosťami a postupmi, keď nie všetko, osobitne v rámci konania na súde, už bolo možné reálne získať a zabezpečiť. Nariadených bolo viac ako 20 termínov predbežného prejednávania obžaloby, ktoré však museli byť z rôznych objektívnych dôvodov opakovane odročované, napr. zdravotné dôvody u senátu s nemožnosťou dostaviť sa, s poukazom na nedostatok prísediacich a nemožnosťou reálne ich zastúpiť, ich vek, neuvolňovanie na úkony súdu, potrebu prispôbovať sa ich reálnym a meniacim sa možnostiam, významnej preťažnosti senátu, v tom i celkovo trestného úseku, povinnosťami uprednostňovania vybavovania väzobných vecí, kompletnou prestavbou budovy súdu, jeho sťahovaním sa do provizórnych, niekoľko mesiacov trvajúcich, priestorov, činnosťou súdu tak v obmedzenom rozsahu, pandemickú situáciu a prijímané opatrenia, nariadenia, odporúčania s cieľom znížiť a eliminovať akútne šírenie nákazy v súvislosti s pandemiou a ochorením spôsobeným koronavírusom 2019-n-CoV v Slovenskej republike, osobitne s mimoriadnou situáciou v žilinskom kraji, tiež vyhlásenú mimoriadnu situáciu k civilnej ochrane obyvateľstva, s prijímaním nevyhnutných opatrení

na zamedzenie a zmiernenie následkov mimoriadnej udalosti ohrozenia verejného zdravia, v tom i života a zdravia ľudí, s nemožnosťou účinne s nepochybnou istotou zabrániť hroziacemu a objektívne danému vysokému riziku vo vzťahu k osobám, ktoré majú byť účastní konania, povinnosťou zisťovania a sledovania stavu inej mimoriadne rozsiahlej a súvisiacej trestnej veci vedenej na špecializovanom trestnom súde, po právoplatnosti rozhodnutia ktorej bol na neverejnom zasadnutí senátu dňa 11.05.2022 daný pokyn na zabezpečenie právoplatného rozsudku a po jeho obdržaní, oboznámení sa, prispôbení sa reálnym možnostiam senátu, bol posledne nariadený termín verejného zasadnutia na rozhodnutie o predbežnom prejednaní obžaloby na deň 11.10.2022. Po vyjadreniach procesných strán vzišla možnosť takého procesného postupu, ktorý navrhovali procesné strany, avšak išlo o okolnosti, na ktoré potrebovali časový priestor s poukazom na to, že je vec možné vybaviť následne na hlavnom pojednávaní s predpokladom jeho nariadenia v súvislosti s možnými vyhláseniami v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por., k čomu však navrhli procesné strany poskytnúť žiadaný časový priestor na možnosť zváženia ďalšieho postupu vo veci aj s návrhom nariadiť hlavné pojednávanie, ktoré aj bolo nariadené na 09.11.2022. Hlavné pojednávanie však u obvineného A. B. C. nebolo vykonané z dôvodu možných rozporností jednotlivých pozícií obvinených so záujmom ihneď konať u spoluobvinenej a potrebe poskytnutia žiadaného dlhšieho priestoru na zaujatie postoja druhého obvineného, v ktorého dôsledku bol obvinený A. B. C. vylúčený zo spoločného konania vo veci vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 13T/126/2012 na konanie samostatné vedené už pod sp. zn. 1T/62/2022, opätovne však s potrebou vyhotovenia kompletného vylúčeného spisu z pôvodného spisu, ktorý už bol beztak rekonštruovaný, so zistením ďalších prekážok objektívneho charakteru spočívajúcich v značnej potrebe jeho vyhotovenia, pričom po predložení spisu bolo zistené, že listiny sú nečitateľné a mnohé z nich nepoužiteľné v ďalšom konaní s chybnými, seknutými krajinami, rozmazanými, neprefotenými, vrátane veľmi slabej ich viditeľnosti, čo boli okolnosti pravdepodobne spôsobené faktorom času a s následným zistením pri realizácii týchto úkonov, že aj v rekonštruovanom spise pravdepodobne vplyvom času a okolností, ktoré už nie je spätne možné zistiť, že i v tomto boli listiny rozmazané, nečitateľné, nepoužiteľné. Následne bol daný v auguste 2023 pokyn na vykonanie kontroly vylúčeného spisu s potrebou označenia týchto listín a následne žiadania vyhotovenia čitateľných kópií z pôvodného vyšetrovacieho spisu, v čom sa ďalej konalo do decembra 2023 s opakovaným kopírovaním chybné prefotených, zle viditeľných a inak poškodených listín z kópií spisu s poukazom aj na rozsiahlosť spisu s početnými zväzkami s následne vznikajúcimi technickými problémami na kopírovanom zariadení a neúnosnou časovou zaťaženosťou, ktorá s týmto bola spojená, s niekoľkohodinovým zabezpečovaním kópií spisu len z jedného zväzku s opakovanými prerušeniami pre poruchy technického zariadenia s ďalším návrhom na postup, ktorý by bol v podmienkach súdu rýchlejší a úspornejší, preto bola podaná žiadosť, aby bol súdu zapožičaný vyšetrovací spis, k čomu došlo dňa 22.01.2024 s predložením veci sudcovi v máji 2024, v tom čase už aj s konaním na Ústavnom súde SR s poskytnutím mu celého spisového materiálu

Uvedené základné skutočnosti, ktoré sú nosné a významné z dôvodu rozhodnutia súdu spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia v spojitosti aj s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky, na ktorý sa obvinený využíjúc svoje práva obrátil, sa ním okresný súd riadil a v ďalšom postupoval tak, aby bolo tomuto nálezu vyhovené, s daným príkazom konať bez zbytočných prieťahov, s konštatovaním porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva obvineného na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čo v povinnosti súdu rešpektovať tento nález aj v reflexii povinnosti určenia ďalšieho takého procesného postupu, ktorý by zabezpečil nielen prerokovanie veci obvineného bez zbytočných prieťahov ale aj s poukazovaním na povinnosť dosiahnuť stav veci tak, aby čo najskôr bolo vo veci rozhodnuté, a to právoplatne v zmysle ústavnoprávnych a európskych kritérií vo vzťahu k dĺžke trestného konania, zvyrazňujúc významnú, značnú právnu a skutkovú náročnosť veci s vysoko reálnym predpokladom, vzhľadom k doterajšiemu procesnému postupu procesných strán a zvolenej taktike a spôsobu obhajoby, by prípadné nariadenie ďalšieho termínu hlavného pojednávania a určenie tak spôsobu prejednania vecí na hlavnom pojednávaní bolo objektívne takou skutočnosťou, ktorá by privodila ďalšie, opätovne s vysokou pravdepodobnosťou, dlhotrvajúce konanie vzhľadom na množstvo návrhov na vykonanie dokazovania, v tom i výsluchmi svedkov i s komplikáciami procesného charakteru, keďže ide aj o svedkov zdržiavajúcich sa mimo územia Slovenskej republiky, napríklad v Rakúsku, v Poľsku, na Ukrajine, neopomínajúc ani celkovú objemnosť vôbec dôkazného materiálu v rámci početných zväzkov vyšetrovacieho spisu.

V záujme tak dbania v ďalšom procesnom postupe súdu na rešpektovanie základných práv obvineného s konštatovaniami Ústavného súdu Slovenskej republiky v náleze je logickým dôsledkom potom postup súdu, ktorý zvolil, spočívajúci v zastavení trestného stíhania proti obvinenému A. B. C. podľa § 290 ods. 1 Tr. por., konajúc tak mimo hlavného pojednávania, keďže vyšla najavo – už uvedeným nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky v spojitosti s medzinárodnou zmluvou (Dohovorom) – okolnosť odôvodňujúca zastavenie trestného stíhania uvedená v § 281 ods. 1 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 9 ods. 1 písm. g) Tr. por., teda že trestné stíhanie musí byť zastavené, pretože tak ustanovuje medzinárodná zmluva – Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v jeho všeobecnom poňatí odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia, pričom právna neistota osoby sa neodstráni samotným prerokovaním veci, ale sa splní až právoplatným rozhodnutím súdu. Ústavný súd SR poukázal aj na to, že predĺžovanie stavu právnej neistoty obvineného sa môže v konečnom dôsledku prejavíť ako odmietnutie výkonu spravodlivosti. V danej trestnej veci doba trestného stíhania obvineného predstavuje dobu viac ako dvadsať rokov, počnúc vznesením obvinenia obvinenému ešte dňa 12.03.2004, pričom v danom časovom úseku v rámci súdneho konania, ako už bolo rozvedené, bolo nariadených viac ako dvadsať termínov predbežného prejednávania obžaloby, popri nariadení aj termínu hlavného pojednávania, ktoré však objektívne nemohli byť vykonané a museli byť odročované z rôznych už príkladmo uvedených dôvodov, napr. popri pohybe trestnej veci medzi viacerými sudcami, u dvoch z nich aj za stavu, keď ho nemali mať fyzicky k dispozícii a mal byť „len“ informačne vedený ako vec zapísaná, avšak bez reálneho obsahu spisu a s následne potrebnou kompletnou rekonštrukciou obsahového spisového materiálu, povinnosťou vyčkať na právoplatné rozhodnutie u spoluobvinenej v inej trestnej veci, potrebou dbať na záujmy aj spoluobvinenej, ktorá žiadala, aby sa ihneď konalo a rozhodlo s následným rozhodnutím o vylúčení obv. A. B. C. zo spoločného konania na samostatné konanie s opätovnou potrebou vyhotovenia kompletného vylúčeného spisu s už rozpísanými komplikáciami technického charakteru. Išlo o komplikovanú procesnú situáciu, zložitost' právnych otázok popri skutkových. Ústavný súd Slovenskej republiky poukázal aj na to, že ani právne či skutkovo najnáročnejšie súdne spory nesmú trvať takúto dlhú dobu, ako je aj v predmetnej veci. Pripomenul tiež, že otázka množstva vecí, personálne a organizačné problémy súdu nie sú v zásade ústavne významné pre posúdenie toho, či došlo k prieťahom v konaní, ústavný súd reálne a citlivo vníma problém nadmernej zaťaženia všeobecných súdov, avšak zároveň nemôže nezohľadniť notoricky známu okolnosť, že je úlohou zmluvných štátov nastaviť právny systém takým spôsobom, aby boli súdy schopné zaručiť každému právo na rozhodnutie v primeranej lehote, pričom chronické, resp. dlhotrvajúce preťaženie súdov nemôže ospravedlniť neprimeranú dĺžku konania.

Súd tak dospel k záveru, že z dôvodov uvedených vo výrokovej časti tohto uznesenia, vrátane odôvodnenia, s poukazom na konštatovaný ústavnoprávny a európskoprávny rozmer ochrany základných ľudských práv a slobôd a judikatúry s ním súvisiacej, je potrebné v prejednávanej veci trestné stíhanie proti obvinenému obligatórne zastaviť. Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 písm. g) Tr. por. trestné stíhanie nemožno začať a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak tak ustanovuje medzinárodná zmluva. Jednou zo základných zmlúv, ktorou sa Slovenská republika musí riadiť, je aj Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Dohovor), ktorý bol prijatý v roku 1990 a stal sa súčasťou právneho poriadku na základe oznámenia Federálnym ministerstvom zahraničných vecí bývalej Českej a Slovenskej federatívnej republiky o dojednaní dohovoru, ktoré bolo uverejnené v Zbierke zákonov pod č. 209/1992 Zb.

Podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhoduje o jeho občianskych právach alebo záväzkoch, alebo oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Z tohto článku vyplýva právo na spravodlivé konanie, teda spravodlivý proces, a právo na to, aby každá vec bola prejednaná nezávislým a nestranným súdom, a to v primeranej lehote. Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd v poslednej inštancii aplikuje však v rámci rozhodnutí dáva odpoveď na to, čo prejednaním veci v primeranej veci už nie je, túto skutočnosť konštatuje aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze. Z článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vyplýva, v nadväznosti aj na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, že pri tak dlho trvajúcim trestnom stíhaní obvineného ako je aj v tejto trestnej veci, ide o proces dlhotrvajúci a z tohto dôvodu je nevyhnutným trestné stíhanie zastaviť, pretože v konečnom dôsledku dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces u obvineného. Do úvahy treba vziať aj už rozvedenú skutočnosť, že konanie pred súdom by ani

v následnom ďalšom procesnom postupe, pokiaľ by neprijal uvedené rozhodnutie, by reálne nebolo možné ukončiť ani v priebehu niekoľkých mesiacov. V tejto súvislosti sa súd zaoberal aj skúmaním podstatnej otázky, na ktorú je aj nálezom poukazované v nadväznosti na Dohovor, a to, že už vyše dvadsať rokov trvajúce trestné stíhanie obvineného je z hľadiska zásady práva na spravodlivý proces neprípustné, aby súd ďalej vo veci konal iným procesným postupom, než zvolil, navyše s obligatórnou povinnosťou v danej veci trestné stíhanie obvineného zastaviť práve s poukazom na medzinárodnú zmluvu (Dohovor), ktorým je Slovenská republika viazaná, s povinnosťou konať tak, ako mu to prikázal ústavný súd. Rozhodnutie uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia urobí zadosť nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, osobitne jeho článku 6. Popri judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva, rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR a i všeobecných súdov, a to v prípadoch i s kratšou dĺžkou konania, i prezentovanú všeobecnú doktrínu ohľadom dĺžky konania, kde dobu šiestich, resp. viac ako ôsmich rokov od vznesenia obvinenia je možné z hľadiska práva na spravodlivý proces v zmysle práve článku 6 ods. 1 Dohovoru považovať za také prípady, ktoré odôvodňujú zastavenie trestného stíhania, poukazmi na to, že Ústava Slovenskej republiky má podobu základného prameňa práva, ktorý je nadradený voči všetkým ostatným prameňom práva v prípade, že ústavná úroveň úpravy verne prenáša do vnútroštátneho právneho poriadku medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách a ústavná úprava tak slúži ako základňa ich praktickej aplikácie v právnej praxi Slovenskej republiky, čo je prejavené v texte článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Konštatovaná bola napr. i iná vec, kde svojimi dôsledkami v kontexte desiatich rokov trvajúceho trestného stíhania od tvrdeného spáchania obžalobného skutku už môže byť dobou, ktorá môže nadobudnúť charakter odopretia spravodlivosti, pričom v aktuálnej trestnej veci ide o dobu viac ako dvadsať rokov. Existujú aj rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva v súvislosti s neprimeranou dĺžkou konania a druhom kompenzácie, že čo do dĺžky trvania trestného stíhania nie je možné tolerovať postup prevyšujúci túto dobu v počte rokov a doba príkladmo uvedená i osem rokov sa považuje za takúto hranicu a možný druh kompenzácie je aj následný spôsob konania súdu, čo v aktuálnej trestnej veci je práve takýmto prejavom, spočívajúcim v rozhodnutí o zastavení trestného stíhania obvineného tak, aby jeho sa týkajúca trestná vec bola čo najrýchlejšie právoplatne rozhodnutá.

V tejto súvislosti treba konštatovať, že ďalším predĺžovaním konania, ak by nedošlo k zastaveniu trestného stíhania, by opätovne došlo k porušeniu práva obvineného na spravodlivý súdny proces a iný postup súdu, ktorý by mohol vzniknúť v rámci inak nariadeného a vykonávaného dokazovania na hlavnom pojednávaní s jeho alternatívnym výsledkom, by nemohol byť dostatočný na konformne a ústavne želateľnú formu zadosťučinenia, pretože v tom nosnom je ovplyvnený objektívne plynúcim faktorom času, čo by nastalo aj v prípade, ak by súd nerozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia. Záverom je vhodné tiež poukázať z hľadiska vyhodnotenia osoby obvineného, že tento pri svojom veku, s ročníkom narodenia XXXX, nemá žiadny záznam v registri trestov, v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov má evidované len dva tzv. drobné priestupky na úseku dopravy riešené v jednom prípade v blokovom konaní pokutou vo výške 10,- eur a v druhom prípade napomenutím, v inej trestnej veci nebol trestne stíhaný a súd nezistil ani žiadne negatívne informácie k spôsobu vedenia života obvineným.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže prokurátor podať sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní od jeho oznámenia na Okresný súd Martin.

O prípadnej sťažnosti rozhodne Krajský súd v Žiline.

Sťažnosť má odkladný účinok.